

Ефективне поєднання традиційних методів навчання та можливостей штучного інтелекту дозволить забезпечити якісну професійну підготовку майбутніх юристів, здатних ефективно реагувати на виклики сучасного суспільства.

Отже, штучний інтелект є важливим чинником модернізації правничої освіти в Україні, оскільки сприяє цифровізації освітнього процесу, розвитку професійних компетентностей та інтеграції національної системи освіти до європейського простору. Водночас ефективне використання таких технологій потребує належного правового регулювання, дотримання етичних стандартів та забезпечення академічної доброчесності.

Список використаної літератури

Бондаренко, І. В. (2023). *Цифровізація правничої освіти в умовах розвитку штучного інтелекту*. Юрінком Інтер.

Коваленко, М. О. (2022). *Інноваційні технології у системі вищої юридичної освіти України*. Сполом.

Петренко, Л. С. (2024). *Правові та етичні аспекти використання штучного інтелекту в освіті*. Право.

Шевченко, Р. А. (2023). *Європейські стандарти цифровізації освіти та перспективи їх імплементації в Україні*. Фенікс.

Красюк Ю.М.,
к.пед.н., доц.,

Кучерява Т.О.,
к.е.н., доц.,

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

РОЗВИТОК ТРАНСВЕРСАЛЬНИХ НАВИЧОК ВИКЛАДАЧІВ ДЛЯ АДАПТАЦІЇ ДО ВИКЛИКІВ ВИКОРИСТАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

Станом на 2025 рік світовий ринок генеративного штучного інтелекту (GenAI) в освітній сфері досяг позначки 6,9 млрд доларів США (Poche, F., 2025). Протягом наступних п'яти років очікується стрімкий стрибок: до 2030 року капіталізація галузі може зрости до 41,01 млрд доларів. Водночас шестикратне масштабування ринку супроводжується надзвичайно швидким освоєнням GenAI-інструментів сучасними студентами.

Така інтенсивна інтеграція технологій GenAI в освітній простір стала каталізатором системних змін, спонукаючи викладачів до динамічної та методично грамотної адаптації до умов, у яких межа між автентичним інтелектуальним продуктом студента та машинною генерацією стає розмитою. При цьому надмірна увага академічної спільноти до ризиків використання GenAI (зокрема плагіату та «галюцинацій» GenAI) часто перешкоджає впровадженню інноваційних методів навчання.

У реаліях цифрової трансформації, де інструменти GenAI забезпечують миттєву генерацію контенту, високоточне розв'язання розрахункових задач та оперативний переклад тексту, особливої ваги для викладачів набувають трансверсальні навички (soft skills / transferable skills). Ці наскрізні компетентності, попри свою незалежність від конкретної предметної галузі, стають фундаментом професійної спроможності викладача, визначаючи його здатність ефективно функціонувати в умовах високотехнологічного освітнього середовища. Структура трансверсальних навичок викладачів (рис. 1) формує багатогранну систему, що забезпечує їх професійну стійкість у сучасних умовах методичної адаптації до використання інструментів

GenAI та сприяє ефективній інтеграції технологічних інновацій в освітній процес. Розвиток цих наскрізних компетентностей є критично важливим для всіх викладачів, оскільки саме вони забезпечують високий рівень адаптивності та професійної релевантності в епоху GenAI.

Рис. 1. Структура трансверсальних навичок викладачів

Джерело: розроблено авторами

Для того, щоб заклади вищої освіти стали реальними майданчиками для розвитку трансверсальних навичок викладачів, потрібен системний підхід, що поєднає інфраструктурні зміни, методичну підтримку та нову корпоративну культуру. Пріоритетними напрямками такої стратегії можуть стати:

✓ **розбудова екосистеми безперервного професійного розвитку викладачів:** створення університетських центрів підвищення кваліфікації, що забезпечують викладачів безкоштовним доступом до вебінарів, воркшопів, менторської підтримки та актуальних освітніх ресурсів;

✓ **модернізація нормативно-методичної бази:** оновлення академічних політик та регламентів для легалізації та етичного впровадження інструментів GenAI у навчальний процес і наукову діяльність;

✓ **активізація мережевої взаємодії та міждисциплінарної співпраці:** стимулювання спільних проєктів, створення професійних ком'юніті та розширення партнерства з EdTech-індустрією для обміну інноваційним досвідом;

✓ **запровадження програм психологічного супроводу:** надання системної підтримки викладачам для запобігання професійному вигоранню та формування резильєнтності в умовах швидких технологічних змін.

Список використаних джерел

1. Poche, F. (2025). *AI in education statistics 2025: Global trends and insights*. Retrieved from <https://surl.lu/yakmmh>

Листопад О. А.,
доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри дошкільної педагогіки,
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»

УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ КЕРІВНИКА ПРИВАТНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: МОЖЛИВОСТІ ТА РИЗИКИ

У сучасних умовах цифрової трансформації економіки та освітньої сфери особливої актуальності набуває проблема підвищення ефективності управлінської діяльності керівників закладів освіти, зокрема приватних закладів дошкільної освіти. Динамічність ринку освітніх послуг, зростання конкуренції, необхідність забезпечення високої якості освітнього процесу та одночасного економічного розвитку закладу зумовлюють пошук нових управлінських інструментів. Одним із таких інструментів виступає штучний інтелект, який дедалі активніше інтегрується у сферу управління, бізнесу та освіти. У наукових дослідженнях підкреслюється, що штучний інтелект здатний суттєво підвищити ефективність прийняття управлінських рішень за рахунок обробки великих обсягів даних, автоматизації рутинних процесів та формування аналітичних прогнозів [1; 5].

Аналіз наукових джерел засвідчує, що проблеми підготовки керівників до управлінської діяльності, формування їхньої управлінської культури та професійної компетентності досліджуються у працях вітчизняних науковців [2–4]. Водночас питання використання штучного інтелекту у діяльності керівника приватного закладу дошкільної освіти потребує подальшого теоретичного осмислення та практичного обґрунтування. Метою дослідження є аналіз можливостей та ризиків використання штучного інтелекту у процесі прийняття управлінських рішень керівником приватного закладу дошкільної освіти.